

250 θρυλικά δρομολόγια στο καλό ελληνικό τραγούδι

Ένα τρένο με όμορφα τραγούδια!

Αυτό το τρένο δεν σφύριζε μόνο μία, δύο ή τρεις φορές, όπως το θέλουν τα κινηματογραφικά ειωθότα. Ίσως γιατί ήταν μελωδικό και θεατρικό συνύμα. Σε δύο χρόνια έκανε 250 δρομολόγια ανάμεσα στο καλό λαϊκό ελληνικό τραγούδι και στο μεράκι της ψυχής μας. Εκεί στην υποβαθμισμένη γειτονιά του Ρουφ, βαγόνι του θρυλικού Orient Express, αυθεντικό Wagon Restaurant του 1924, μπορεί να ταξίδεψε και ο Ηρακλής Πουαρό! Όταν όμως «φυτρώνουν» ωραίες ιδέες και η παροπλισμένη πολυτελεία γίνεται θαυμάσιο σκηνικό για τωρινές πολιτιστικές ευαχίες.

«Θέλετε δέντ' ανθίσετε, θέλετε μαραθείτε», η μουσικοποιοτική παράσταση που ξεκίνησε από τον Δεκέμβριο του 2001 και έκλεισε στις 29 Μαΐου 2003 στην αίθουσα «Δημήτρης Μητρόπουλος» του Μεγάρου Μουσικής. Συγχρόνως έγινε δίσκος. Για να θυμίζει μέσα στον υπερπληθωρισμό των «ωβηλαιών» και των «live», που δεν έχουν κανένα λόγο ύπαρξης εκτός από το να αναγυμνάζουν το ταμείο των δισκογραφικών εταιρειών, ότι υπάρχουν και δουλειές που επιβάλλεται να αποτυπω-

θούν στον χρόνο.

«Τα τραγούδια του τρένου διαθέτουν την αίσθηση του ταξιδιού στον καιρό. Έχουν την ανάγκη να συναντηθούν με ακροατές ονειροπόλους ώστε να διεισδύσουν μέσα στον "κόσμο" όπου ετάχθησαν. Στοχεύουν με εκείνο το... βελάκι που σημάδευέι κατ' ευθείαν στην καρδιά. Αναζητούν το βαθύ ερωτικό της ζωής για να προσθέσουν ποίηση και σοφία στην αντιποιοτική καθημερινότητα. Τα τραγούδια του τρένου γράφτηκαν από Έλληνες συνθέτες που αναζητούν ένα διαφορετικό δρόμο στο τοπίο του τραγουδιού», λέει ο Νότης Μαυρουδής που έχει την καλλιτεχνική επιμέλεια και είναι υπεύθυνος της εταιρείας Corifeo που κυκλοφόρησε το δίσκο.

Η καλύτερη απόδειξη ότι υπάρχει ανθηρή και η άλλη όχθη του τραγουδιού, η χωρίς κοσμικό χαβαλέ και ηχορύπανση. Η ρομαντική, η δημιουργική, η ψυχαγωγία με την αρχαία έννοια του

Μαρία Τσιμά, Τατιάνα Λύγαρη, Καίτη Κουλλιά και Βασίλης Γιοδάκης λίγο πριν το τρένο... σφυρίζει για ένα ακόμα μουσικό δρομολόγιο

όρου. Δεν θέλει πολλά να ανθίσει. Δύο τραγουδιστές, 2 ηθοποιούς και 5 μουσικούς. Η ιδέα της Τατιάνας Λύγαρη για το «Τρένο του Ρουφ»... έγραψε μια ωραία καλλιτεχνική σελίδα. Η ίδια μαζί με την Μαρία Τσιμά απαγγέλλουν, στο δίσκο συμμετέχει και η Χρύσα Σπηλιώτη. Οι αισθαντικές φωνές της Καίτης Κουλλιά και του Βασίλη Γιοδάκη λειτουργούν ιδανικά σε αυτό που ανέκαθεν ληστέυει αυτός ο τόπος, το τραγούδι.

Πλαισιώνονται από μια αρκετά ενδιαφέρουσα, για τα ελληνικά δεδομένα, ορχήστρα: Αλκίσις Ραυτοπούλου πιάνο, Γιώργος Μάκαρης κιθάρα και μαντολίνο, Άννα Θεοδωράτου φλάουτο, Θεωδωρής Λυγός κοντραμπάσο, Κωστής Μεϊδάνης κρουστά. Η μουσική επιμέλεια είναι του Γ. Παπαδάκη. Σεργιάτι στην ελληνική ποίηση

από την Σαπφώ και τον Σοφοκλή μέχρι τον Βιζυνό, τον Καβάφη, τον Σεφέρη και νεότερους του Γκανά και τη Δημουλά. Ο δίσκος περιέχει μόνο το πρώτο μέρος της παράστασης. Δεκατρείς Έλληνες σύγχρονοι συνθέτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Τ. Λύγαρη να μελοποιήσουν ισάριθμα ποιήματα. Γεννήθηκαν 13 ολοκαίνουρια λαϊκά τραγούδια. Το δεύτερο μέρος της παράστασης ήταν... ανθοδέσμη με τα πιο γνωστά άσματα των πιο παλιών και νεότερων δημιουργών. Δεν περιλαμβάνεται στον δίσκο. Πιστεύω πως θα έπρεπε να είχε μια γεύση και από αυτά.

«Το τρένο του Ρουφ» έφθασε στο σταθμό της δημιουργίας. Και οι επιβάτες του, είτε όσοι ζήσαμε την παράσταση είτε όσοι την ακούνε από τον δίσκο, έχουμε ακόμα μια αίσθηση ομορφιάς και ισορροπίας στην... ανισορροπία μας καθημερινότητα. Το δέντρο της λαϊκής μουσικής πάντα «θα ανθίζει» όσο το ποτίζουν τα μεράκια μας...